

Walka ze skutkami powodzi

Ważne jest, aby w kolejnych etapach zwracać baczną uwagę na ewentualność pojawienia się pleśni i grzybów i natychmiast na to reagować. Konieczna jest również stała obserwacja konstrukcji budynku. W przypadku jakichkolwiek niepokojących zmian – pęknięcia ścian, stropów, nadproży okien i drzwi – należy natychmiast powiadomić najbliższy organ nadzoru budowlanego lub urząd gminy.

Zagrożenia stabilności budynku mogą być widoczne od razu, ale mogą również ujawnić się dopiero po wielu miesiącach od ustąpienia wód powodziowych. Wstępnie należy sprawdzić, czy wokół fundamentów nie został wymyty grunt, czy nie występują pęknięcia i zarysowania stropów i ścian oraz czy nie ma problemów z otwieraniem stolarki okiennej i drzwiowej. Jeżeli cokolwiek zaniepokoi nas w tych oględzinach, należy wezwać eksperta, który oceni stan techniczny i możliwość remontu budynku. Jeżeli konstrukcja budynku wydaje się nam bez zarzutu, należy przystąpić do suszenia.

Wodę należy jak najszybciej usunąć. Wiadra, odkurzacze z funkcją zbierania wody, a także pompy będą tu sprzętem niezbędnym. Przy pompowaniu należy jednak zachować szczególną ostrożność – nie wolno pompować w sposób ciągły, jeżeli poziom wód gruntowych

jest znacznie wyższy niż przed powodzią. Szybkie pompowanie może w tych warunkach zagrazić fundamentom budynku. Poziom wody na zewnątrz można sprawdzić w okolicznych studniach, w wykonanej przez siebie studzienice kontrolnej, a najprościej – przeprowadzając tzw. próbne pompowanie. Polega ono na wypompowaniu z piwnic budynku ok. 10 cm słupa wody i oznaczeniu poziomu. Po 48 godzinach sprawdzamy poziom wody. Jeżeli jest on niższy od poprzedniego pomiaru, możemy kontynuować pompowanie.

Oczyszczanie i odkażanie

Wody rzek w trakcie powodzi niosą ze sobą wiele szkodliwych substancji wypłukiwanych z szamb, wysypisk śmieci, magazynów środków chemicznych, stacji paliw itp. Z tych też powodów domy zalane przez wodę powodziową należy uważać za skażone. Trzeba o tym pamiętać, wracając do domu po opadnięciu wód. Zdrowie jest ważniejsze niż najcenniejsze dobra materialne, dlatego wszystko, co nasiąkło wodą z powodzi i nie da się umyć, należy wyrzucić. Te drastyczne rozwiązania są najmniej kosztownym sposobem uratowania domu przed rozwojem niebezpiecznych i trudnych do zwalczania pleśni i grzybów. Jak najszybciej należy więc usunąć z domu materiały i sprzęty, które stały przez dłuższy czas w wodzie: meble tapicerowane, materace, kołdry, poduszki (szczególnie puchowe), dywany, wykładziny tekstylne, meble z płyty wiórowej. Natomiast ze ścian i podłóg należy bezwzględnie

nie usunąć: tapety papierowe, wykładziny dywanowe, wykładziny PCW na podłożu z włókna, parkiet, mozaikę parkietową drewnianą, boazerie drewniane, płyty gipsowo-kartonowe.

Przed rozpoczęciem osuszania należy skuć zalane tynki do wysokości 50 cm ponad poziom widocznego zawilgocenia. Wszystkie powierzchnie ścian i podłóg należy oczyścić i zdezynfekować. Po zebraniu szlamów, umyć je wodą z dodatkiem detergentów i spłukać przegotowaną wodą. Oczyszczone ściany i sufity trzeba zdezynfekować, pozostawiając środek dezynfekujący na powierzchni przez 24 godziny (intensywnie wietrząc pomieszczenia). Kolejnego dnia należy całość spłukać ciepłą wodą.

Jako środków do odkażania można użyć:

- podchloranu sodu
- chloraminu (roztwór 3%)
- wapna chlorowanego (roztwór 10%).

Należy przy tym pamiętać, że substancje te są niebezpieczne dla człowieka. Przestrzeganie instrukcji na opakowaniu jest koniecznym warunkiem ich stosowania. Zdezynfekowane pomieszczenia należy intensywnie wietrzyc.

Osuszanie

Suszenie budynku rozpoczynamy po usunięciu wszystkich mokrych sprzętów i elementów wykończeniowych. Najlepszym rozwiązaniem jest suszenie naturalne – intensywne wietrzenie przy szeroko otwartych oknach. Należy wówczas usunąć blokady



Fot. Atlas

kratek wentylacyjnych. W przypadku niskich temperatur należy dodatkowo włączyć ogrzewanie (np. dmuchawy elektryczne), aby wytworzyć różnicę temperatury pomiędzy wnętrzem a otoczeniem budynku. Na szczęście zaczyna się lato, a to sprzyjające osuszaniu. Suszenie naturalne, to sposób najtańszy, wymagający jednak długiego czasu. Suszenie będzie przebiegało wolno szczególnie w tych domach, w których wystąpiło podciąganie kapilarne w wyniku podwyższenia poziomu wody gruntowej.

W przypadku podwyższonej wilgotności na zewnątrz, najlepszym rozwiązaniem jest zastosowanie elektrycznych osuszaczy powietrza o dużej wydajności. Nawet w okresie wiosenno-letnim bardzo korzystne jest suszenie za pomocą nagrzewania z jednoczesnym wymuszeniem ruchu powietrza. Trzeba jednak pilnować, by temperatura powietrza w pomieszczeniach nie przekraczała 35-37°C, ze względu na duże ciśnienie pary wodnej w murach otynkowanych. Zbyt wysoka temperatura spowodować także może wypaczenie sto-

larki okiennej i drzwiowej, może też zaszkodzić meblom.

W pomieszczeniach można suszyć ściany i podłogi za pomocą popularnych ogrzewaczy. Znacznie większą skuteczność zapewniają specjalistyczne osuszacze absorpcyjne lub próżniowe. W prasie i Internecie znaleźć można ogłoszenia firm, proponujących tego typu usługi, jednak są one dość drogie.

Do osuszania obiektów można zastosować również klasyczne metody osuszania budynków, mające na celu stworzenie przepoju przecinających kapilarny ruch wody gruntowej wraz z wodą powodziową. Można to uczynić dopiero po usunięciu wody z pomieszczeń budynku. Trzeba jednak pamiętać, że metody te nie powodują szybkiego osuszania ścian, a jedynie odcinają stały dopływ wody.

Przygotowania do remontu

Aby rozpocząć prace remontowe w zalanym wcześniej budynku – po wypompowaniu wody, oczyszczeniu, odkażeniu i osuszeniu – należy bezwzględnie usunąć materiały łatwo wchłaniające wilgoć, stanowiące w przyszłości zagrożenie rozwojem pleśni i grzyba domowego. Deski, klepka parkietowa, płyty pilśniowe i inne materiały podłogowe będą po powodzi spleśniałe i zagrzybione. Należy je bezwzględnie usunąć. Ze stropów drewnianych należy usunąć podłogi drewniane łącznie z ociepleniem. Zasyпки podpodłogowe należy wymienić, a nowe przemieszać z solą grzybobójczą (np. Intox-S). Legary podłogowe należy wysuszyć i posmarować 2-3-krotnie preparatem grzybobójczym. Płyty i wylewki betonowe po wysuszeniu należy zdezynfekować roztworem chloru.

Nową podłogę można wykonać po całkowitym wyschnięciu stropu. Okładziny z płytek ceramicznych, jeżeli nie uległy odspojeniu, mogą pozostać po dokładnym umyciu i odkażeniu np. chloraminą. Mokre i skażone izolacje cieplne ścian warstwowych należy usunąć (wełna

mineralna, zasyпка trocinowa itp.). Stolarkę okienną i drzwiową, nieulegającą zniekształceniom (np. z PCW), można pozostawić po dokładnym umyciu i odkażeniu. Suszenie dużych powierzchni okien – dla zabezpieczenia przed wypaczeniem – powinno odbywać się przy zamkniętych skrzydłach.

Dla wykonywania robót budowlanych, w tym tynkarskich, wilgotność przegród budowlanych powinna utrzymywać się na poziomie 5%, dla robót malarskich z użyciem farb emulsyjnych – na poziomie 3,5-4%, a tpeciarskich 1,5-2%. Przy wykonywaniu podłóg na podkładach betonowych wilgotność podkładu nie powinna przekraczać 4%. Podkłady gipsowe i anhydrytowe wymagają wilgotności 1,5-2%, płyty wiórowe 9%, płyty pilśniowe 12-13%, a deski drewniane 13-15%.

Instalacje

Linie zasilające i przyłącza do licznika energii powinny zostać sprawdzone i doprowadzone do użytku przez służby energetyczne. Starą instalację (zwłaszcza aluminiową) najlepiej wymienić przy okazji naprawiania ścian. W przypadku nowych instalacji (miedzianych) można je przywrócić do użytku po dokładnym oczyszczeniu i wysuszeniu. W tym celu należy:

- zdjąć pokrywy z puszek instalacyjnych, wymontować z puszek gniazda wtykowe i włączniki oświetlenia, a wszystko dokładnie oczyścić i osuszyć
- bezpieczniki wykręcić i wymienić na nowe
- dokładnie oczyścić elementy opraw oświetleniowych.

Po wyschnięciu instalacji niezbędna będzie wizyta uprawnionego elektryka, który po sprawdzeniu instalacji i wykonaniu niezbędnych pomiarów – m.in. skuteczności zerowania i oporności instalacji – będzie mógł podłączyć instalację do sieci.

Kotły węglowe wymagają jedynie dokładnego oczyszczenia, odkażenia i osuszenia. W przypadku kotłów gazowych czysz-

czenia powinien dokonać uprawniony specjalista. Grzejniki o skomplikowanym kształcie (żeberkowe, Faviera, konwektory) najlepiej wymontować i dokładnie oczyścić, odkazić i – po osuszeniu – powtórnie zamontować.

Z uwagi na możliwość uszkodzeń instalacji gazowej, na skutek zmian w konstrukcji budynku, bezwzględnie konieczne jest sprawdzenie jej szczelności przez uprawnionego instalatora.

Walka z grzybem

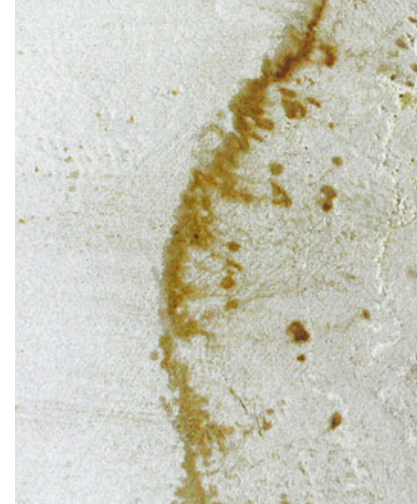
Po opadnięciu wody powodziowej domy są szczególnie narażone na atak pleśni i grzybów, czyli na korozję biologiczną. Przez korozję biologiczną budynków rozumie się różne formy niszczenia elementów budowli, wywołane działaniem organizmów żywych, tzw. szkodników biologicznych. Obok grzybów domowych i pleśniowych, takimi szkodnikami są również jednokomórkowe drożdże, glony oraz owady.

Zanim jednak zabierzemy się do walki z grzybami, bezwzględnie należy usunąć przyczyny występowania warunków rozwojowych dla mikroorganizmów. Budynek powinien zostać zabezpieczony przed napływem wody i wilgoci. Inaczej, wszystkie wysiłki zmierzające do pozbycia się glonów i grzyba pójdą na marne.

Z Mykosem na grzyby

Grzyb w budownictwie to wróg podstępny. Na elewacji najpierw pojawiają się kolonie glonów w postaci silnych wykwitów, tzw. zazielenień. Stanowią one podłoże do rozwoju pleśni i grzybieli. Ich usuwanie należy rozpocząć od dokładnego oczyszczenia podłoża. Brud, pył, odbarwienia należy usunąć stalowymi szczotkami. Jeżeli grzyb zakorzenił się głębiej, należy skuć tynk aż do cegieł, około 1 m poza zaatakowane miejsce.

W przypadku tynków cienkowarstwowych zazwyczaj wystarczające jest zmycie ciśnieniowe powierzchni wypraw. Przy sil-



Fot. Atlas

nych porażeniach i zatłuszczeniu elewacji, przed wykonaniem odkażenia, konieczne jest mycie wstępne z zastosowaniem detergentów. Tak przygotowaną powierzchnię dezynfekujemy środkiem grzybobójczym. Do tego celu świetnie nadaje się preparat Atlas Mykos. Jest on gotowy do użycia, więc nie należy go mieszać z innymi środkami oraz zagęszczać lub rozcieńczać. Metoda nanoszenia preparatu jest dowolna: wałek, pędzel, metoda natryskowa. Ze względu na zróżnicowane fazy rozwoju grzybni i glonów należy nanieść preparat minimum dwukrotnie (najlepiej trzykrotnie) w kilkudniowym odstępie czasu.

W trakcie wykonywania prac konieczne jest zabezpieczenie powierzchni przed opadami atmosferycznymi, bądź szybkim wysuszeniem (powierzchnie nasłonecznione).

Impregnujemy i malujemy

Po 48 godzinach warto zabezpieczyć podłoża mineralne silikonowym środkiem hydrofobizującym Atlas Silstop, który zapewni wysoki poziom przepuszczalności gazów i małą nasiąkliwość wodą. Zaimpregnowana w ten sposób powierzchnia jest odporna na temperatury od – 20° do + 80° C.

Po całkowitym wyschnięciu powierzchni, tj. po ok. 6 godzinach – jeśli to konieczne – można ścianę pomalować, dobierając farby i podkłady do rodzaju podłoża. □



Fot. Atlas